Malování není jenom pro nadané

16.05.2024
Podle lektorky výtvarných kurzů Moniky Sekavové se naučí malovat každý, kdo má dostatek vůle. Přesvědčit se o tom můžete v ateliéru v Přibyslavské ulici.

Je pondělí půl třetí odpoledne a já vcházím do dveří, nad kterými visí nápis Naučte se malovat. Vítá mě jedna ze zakladatelek stejnojmenného ateliéru Monika Sekavová, která vede studenty spolu s dalšími deseti lektory a lektorkami. „Někdy je lepší, když lektoři neučí techniku, kterou malují perfektně oni sami, protože ji můžou mít tak zautomatizovanou, že je pro ně těžší vysvětlit, v čem spočívá to zásadní a jak to dělat. Mnohdy tak studentům lépe vysvětlí techniky, kterými sami obvykle nemalují," prozrazuje Monika.

Ateliér nabízí semestrální kurzy kresby a malby pro seniory, dospělé, mládež a děti, tvorbu portrétu a figury, přípravu na talentové zkoušky na střední a vysoké umělecké školy, skicování, ale i dějiny umění. Vedle toho se můžete přihlásit na jednodenní workshopy zaměřené na kresbu uhlem nebo pastelem, úplnou novinkou je potom kreslení mangy. Několik kurzů pořádá Monika taky v Krkonoších.

Dvouhodinovku, na kterou jsem přišla já, vede Aldin Popaja. Vysvětluju mu, že jsem na malování dřevo. Naposledy jsem uhel, štětce a další výtvarné náčiní držela v ruce na základní škole. Lektor mě povzbuzuje a už mi chystá stojan, na který si nasazuju pevnou podložku a papír. Mezitím přicházejí další účastníci kurzu. Ti zkušenější míří do vedlejší místnosti pracovat na nedokončených obrazech, které vypadají jako z galerie umění. Užasle chválím starší ženě dokonalý obraz krajiny. „Je to jenom taková patlanina," odpovídá mi s tím, že radši, než aby seděla doma, se jde uvolnit do ateliéru.

Ne všichni berou ale kurzy jako relax. Platí to třeba pro přípravné lekce na talentové zkoušky. „Do kurzů se často hlásí pár měsíců před přijímacími zkouškami děti, které se chtějí dostat na uměleckou školu. Potom to ale může být trochu stresující, protože času na vytvoření individuálního portfolia a celkovou přípravu je málo. Nejlepší je začít chodit do kurzů alespoň dva roky před přijímacími zkouškami. Máme tu ale taky děti, které se u nás připravují už od deseti let a vkládají do toho hodně píle. Ty potom mají u zkoušek velkou výhodu," říká Monika.

Se mnou v místnosti jsou další dva účastníci kurzu, ale jenom já a paní po mé levici budeme kreslit uhlem drapérii podle kusu naaranžované látky. Úplní začátečníci mají výuku víc vedenou lektorem, o něco zkušenější malíři můžou pak volit vlastní náměty i výtvarnou techniku. V kurzu bývá okolo deseti lidí, aby se všem dostalo potřebné pozornosti.

První instrukce od lektora zní, ať se nebojím vést ostré tahy ani toho, že udělám chybu. Základem je hrubý obrys, následně pokračuju záhyby na látce a teprve pak se můžu věnovat detailům. Obavy trochu mám, ale beru uhel a pouštím se do díla. Aldin za mnou pravidelně chodí a radí mi, jak postupovat. Po nakreslení obrysů ukazuje, jak máme stínovat. Dvě hodiny uběhly nečekaně rychle a já s překvapením sleduju, že

moje snaha nedopadla tak zle, jak jsem si zpočátku myslela. „Nejdůležitější je pamatovat si, že se není čeho bát, protože naučit se malovat dokáže opravdu každý. Chce to jenom cvik," zakončuje Monika lekci a já si domů odnáším svoji první drapérii.

Galerie

4 fotografie

